

nyel.
19
IX 69.

Holozvár Sept. 6. 1864.

K513/463.

Hedves barátom!

Az min M. Vási helyről hazajöttem, kerembe aládán a
"Hoforin" aug. 28-iki száma, látnom benne a ki-
lgyi és Hagymási "ó-felkelő" ballada-szerűt.
Végig olvasva rögtön észrevettem, hogy e bárdok
legjobb sorai a nyomtatásban hiányoznak.

E fölül után ugyanis, melyeket a csáfról le-
nya mond: "Fületek elválnak, engem vírávám
Díva véreséssel itten földet festnek"
még e 3 sorok kellene következni:

Felkelnek e szára két magyar úrfiak:

"Fegyver el nem vésnek, ha jönnék megsegít,

Munkát el nem vágnak, ha kard el nem tárt."

S ez után jö:

Azonnal elválnak csáfról két tábornok.

Megegyezik, hogy e sorok, melyek a nálam lévő
legelső másolatban megvannak, a Hoforinba felhívó
szerkesztésből hiányoznak; de lehet az is, hogy
a szerző feledte ki, vagy a lap columnáinak elmozdítása
kár maradtak ki e sorok a nyomtatásból.

Bármint legyen a dolog, de bizonyosan hiányoz-
ta jobban tudom mint én, mennyit vesztett e sorok.

Kal. 1.

kal e ballada-szövege. Arra kérek, hogy akár
én vagyok hibás, akár a szerző, légy szíves ezt
helyre igazítani; ha én feleltem ki az írásból e for-
rás, nem bánom ha megdorgálsz is, megérdemlem
gondatlanságomért. — Hónap nélkül is tudtam
e forrás, s még is kihagyhattam volna (?).

Most, vagy két héttel a m. vásárhelyi gyűlésen,
véctem. Törökön töltvén, annyira el vagyok foglal-
va könyvtárhoz és magán dolgaimmel, hogy a
lapod számára ígért rövid régi irodalmi kritikát
írásához e hónapban lehesen fogom. De azo-
berben tán több nyugalmas írást lesz. Most csak
a vidéki megbízások, levelezések, a tudósok számára
mindenfélé másolatok leírásai seb. így rám
sodród, hogy sokszor és sem tudom kinél írjak,
feleljek és írassak.

A m. vásárhelyi gyűlés, melyben én az archaeo-
logia dilettansai körében voltam meg magamat
nagy magyaros vagy östökelyes vendégszereset, zaj,
fény és magnum alvadások közt lefolyt, min-
tsem ez nálunk szokás. De mind ez engem nem von,
sem és nem érdekelt annyira, mint a gr. Feleki
család roppant köcs, levéltárána és csendes magánya,
hol

hol, míg a nagy tömeg Barádon jár és mulatott,
én elbujva valahára keresztelés lehessem e tenger
olvasat regisztrumát végig olvasni, s így szíves fogal-
mas keresztelni, mily megméhesetlen becsü lincis rejlik
itt. Erdély történetére, különösen az Apafi házára
nézve. Sőt az a kingerem, hogy ezen a muli idő
iszonyú feltékenységével, rejtőző szabályokkal őzön
és védett levéltárból néhány Arpadianumot is lema-
solhattam. Ezek lesznek a legelső darabok, melyeket
a világ e levéltárból látni fog. E mellett a Felső
középkorban is sokat jegyeztem, s így az idő, az igen
érdekes archaológiai gyűjteményes is ide frámisra,
rám nézve nem hasznosalanul zajlhat le. Hogy egyéb
írás olykor olykor a zájot sároságban sem hiány-
zottam, azt gondolhatod.

Losonczyt Vásárhelyről bevitte a szélelyföldre; ő
látsa, mikor is hogy jön haza. Holozendán jövet 4
vagy 5 nap vendégem volt; itt is, Vásárhelyt és vidékét
is. Itten igazában jól mulatott; hisz még ha Csikba gyer-
győbe, Haranfielre stb. mint poéta összeviszta hordoz-
ták? Volt is lesz módja lelkesezni, s kedélye, mint ő
nevezi, majd csak így özölni a verset. — Lengyel ne-
jével Vásárhelyről és Fordáról Fejérvára sejt be róla,
ihoz; ő bezzeg nem igen dicsekedett a Laici collega ábrát

Erdélyben classicus híve juttatott n. körösi 20,000 ma,
gyaral, hűtő collegája egy maga is seljes crejében lép
viselt és maig is lépviselt (igy mondá Laci, bár
mint haragszik is e fióra Brassai bácsi).

Ha majd egy hét régi m. irodalmi cikkeket betűl
hesek - természetesen val költészesi vagy nyelv selim,
sejében érdekes, ritka vagy eddig ismeretlen művekről,
légy frives röviden értesíteni, eltaláltam-e a modort,
melyben ily avatag, frarax tárgy a Koszori községé,
neh adható; ha igen, ugy folytatni fogom; ha nem,
majd veszem valaha másutt harknás c. cikkeknél.

A "Viseki énekek"ről ugy hírtém elég volt eddig a po-
lemia. Nem akarom e hirtéss újra felmelegíteni, bár még
újat elegend lehetne mondani. Thalynak, ugy sejsen, ugy
is harkalan beszélnek.

Miert nem jössz be valaha hozzánk Erdélybe; ha
a rajt nem keresed, csendesen is oly frivesen fogadjánk,
mint ahol sem hűtőmben a magyar harona területén.

Gr. Mihó is frivesen várná; de így vagyis si jessiek,
még Gyulai bali sem fordul képpel sem felénk; pedig
ő már itt Erdély földén tartanak.

Idával együtt, hi addig vagyis Magyarországra, míg egy
szer csak vagyis seljesedkeik, kedves nődet s magadat
a legfrivesebben köszöntve maradtok

Gyula fiam, hi seged nem emlékezeiből, de
képedről igen jól ismer, csófolja kezes-
apra, s kezesmama kezeis.

igaz barátod
Károly Károly